

ster har udtalt i Motiverne, tror jeg virkelig, at det er spildt Meilighed for ham og hans Bønnen at sige, at den Sag ikke ligger for, thi den kan man ikke bortestamotere. Men det maa man i det Hele erindre, at det er slet ikke Folkethingets Standpunkt, at det vil have en Hærløve eller gaa ind paa en Forsvarsplan, hvor Kjøbenhavns Befæstning ikke ligefrem er slaaet fast i Lovsform med det Samme. Det er ikke blot denne Slaaen fast i Lovsform, vi modsætte os, men vi ville ikke gaa med til nogen Forsvarsplan uden at have nogen Garanti for, at man ikke faar Kjøbenhavn befæstet. Det, Folkethinget i 1876 erklærede at ville medvirke til, var en Forsvarsplan, som udelukkede Kjøbenhavns Befæstning; men en Forsvarsplan, som er saa langt fra at udelukke Kjøbenhavns Befæstning, at den tvertimod med Nødvendighed kræver den, kunne vi sandelig ikke være med til. Vil den ærede Minister altsaa berolige os med Hensyn til denne Hærløve og den Forsvarsplan, som ligger bagved, nyttede det ikke at gjentage det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) siger, og som Spire ikke blev træt af at sige i 1876, at Kjøbenhavns Befæstning ikke ligger for, thi det have vi hørt dengang uden at blive beroligede, og det beroliger os heller ikke nu. Men den ærede Minister maa foreslaa en Tillægsparagraf af det Indhold, at den Dag, denne Lov vedtages, træder der en Forsvarsplan i Kraft, som udelukker Kjøbenhavns Befæstning. Naar den ærede Minister kommer med en saadan Paragraf, da vil jeg stemme for Paragrafen (En Stemme: Men Loven?). Ja, om Loven vil jeg da forhandle; om jeg vil stemme for den, vil bero paa, hvorledes den for Resten bliver. Som Loven er nu, kan jeg paa ingen Maade stemme for dens Overgang til Landsthinget, fordi jeg derved vilde stemme for Kjøbenhavns Befæstning eller med andre Ord forlade det Standpunkt, som Folkethinget indtog i 1876, og som var dette, at det ikke vil have med en Forsvarsplan at gøre, medmindre den udelukker Kjøbenhavns Befæstning. Sluttelig vil jeg tillade mig at sige den ærede Ordfører, at han ikke maa oversføre de Udtalelser, der komme fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), paa mig og mine Meningsfæller. Naar han benytter Udtalelser af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, vil jeg bede ham om at indstrenke dem saaledes, at de alene gjælde dette ærede Medlem. Jeg kan umulig staa ved Alt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds falder paa at udtale her. Nu har det ærede Medlem for et Par Dage siden udtalt, at han ikke har ment det Mindste med alle de Standpunkter, han tidligere har indtaget i Hærsagen, men det maa det ærede Medlem virkelig tage paa sig, og den ærede Ordfører kan benytte det imod ham, men

den ærede Ordfører gik videre og anvendte det ogsaa paa os. Derimod maa jeg neblægge en Forvaring. Jeg siger ikke dette i nogen fiendlig Hensigt imod den ærede Ordfører, men blot for at forsvare os. Jeg vil ikke, at det skal staa i Rigsdagsstribenden, at vi have ladet os subsumere under de Skriftemaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds af og til aflægger om sine gamle Standpunkter. Sluttelig skal jeg nu blot anbefale, at man stemmer imod Lovforslagets Overgang til Landsthinget.

Krigsministeren (Rauffmann): Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, kom med en Opfordring til mig om, at jeg skulde komme med en Slutningsparagraf til Lovforslaget, der udelukkede Kjøbenhavns Befæstning. En saadan Paragraf finder jeg aldeles overflødig; thi ethvert Lovforslag om Kjøbenhavns Befæstning, som ikke finder Bifald her i Salen, vil der sandsynligvis ikke blive Noget af. Hvorfor skulde altsaa en saadan Paragraf tilføjes her? Jeg beklager endvidere, at det ærede Medlem i sine Citater af, hvad der staa i min Forsvarsplan, i Reglen ikke anfører hele Sætninger, men Brudstykker af Sætninger, saaledes at der kommer en noget anden Mening i Sætningen, end der ligger deri. Det er Alt, hvad jeg har at sige til hans Bemærkninger.

Solstein-Ledreborg: Dersom det kan mere den ærede Krigsminister at høre hele Sætninger, skal jeg nu læse de to Sætninger op, som jeg tillod mig at citere, og jeg skal da opfordre det høje Thing til at være Dommer over, hvorvidt ikke hele Meningen laa i, hvad jeg citerede. Jeg citerede to Steder af Motiverne, det ene vedrørte Landgangene og det andet Spørgsmaalet om, naar Feltbefæstninger skulle anlægges; jeg tror ikke, at jeg har citeret andre Steder. Det første Punkt viser, at den ærede Minister ikke har Tro til, at Landgange kunne aflaaes, og det andet Punkt viser, at den ærede Minister feilede ved i forrige Møde at sige, at Feltbefæstninger først skulle anlægges, naar Tjenden er paa Den. Den om Landgange citerede Sætning lyder saaledes: „Undersøger man endvidere, hvad den nyere Krigshistorie lærer med Hensyn til Landgange, vil man finde flere Exempler paa, at saadanne ere lykkedes, endog hvor der har været langt større Strækninger at passere, end der her behøver at være Tale om, men siden Dampkraftens Anvendelse tilføjes intet Exempel paa, at saadanne ere mislykkede“. Jeg tror ikke, at den ærede Minister kan beklage sig over, at jeg har citeret ufuldstændigt, eller at Meningen ikke